

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

at skriffättet är i des dagbok oftamindre gran-
stat.

Kundgörelser.

Framledne Commerce Rådet och Directurens
af Ostindiska Compagniet, Wälborne Herr Lager-
ströms utmärkta Boksamling, kommer at försäljas
til den mestbjudande den 21 i denne månad. Bi-
bliothequet står öpet näste On- och Torsdag, och
kan beses om föremiddagarne. Sedan kommer at
försäljas en ~~Bok~~ och Naturalie samling efter skrifs-
men företeking. Sift andra slags lösöron, som cen-
koppar, Porcelän, Järn och blåsfaker, wagnar, m. m.

Några Exemplar af Prosten Carl Magnus
Ekmans Homilietiska Förklaring öfwer förste och
andre Bönedagen, äro i denna Wecka med Posten
från kindlöping ankomne, och säljas hos Boktryckar-
ren länge för 12 öre S:mt.

Hos Handelsmannen, Herr Christian Ullman fin-
nes lin- och canarie-frö, jämte brödd-kumin, och så
finare, som gröfre Fabriques-kardor.

Uppå Sätessgården Marberg kommer igenom
Auction den 28de dennas at försäljas lös ägendom,
bestående af utwalda goda kreatur, nämligen hästar,
för, qwigor och tjurar, äfwen wäl koppar, malm, järn,
takjärn, remetyg, wagn och chåsar, utom slådar, båtar
och ättilliga träsfaker, bistockar, takpannor, hwetet,
malt, korn, hö och långhalm, jämte andra waror.

Wid samma tillfälle tänker man och försälja et
helt Frälshehemman, kallat stora Bobygd, i Marcks
hårad och Sätilla socken beläget, som räntar 40 Dal.
S:mt, åger god åker och ång, qwarn, flög och siffte,
med flera förmåner.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 20 Martii 1760.

Företänning om Odens flygt ifrån Usgård.

Jag lemnade sift Oden med sit fälskap flygtig och
seglande upför Donströmmen: men glömde, at
han då war wid pass 50 år gammal, och större de-
len af des söner store junkrarne; ty större titel be-
gärte icke Prinsar i den tiden, icke heller långt efter-
åt. Han hade förut satt sig i sådant förtroende hos
Kong Gylse, och så wäl Catechiserat honom i den
Usgårdska gudadyrkan, och des grundartiklar, at
han hade fål til at wänta alt det biträde, som nå-
gonfin en ung Catholik Bichtfader kan ästunda af
sift widspeliga bichtbarn. Det slog icke heller felt;
ty Oden råkade sin wän, Konung Gylse, i någon af
des östre provincier (antingen des wär Nowogrod,
Pleskow eller Lifland, är kanske lit mycket) och er-
höle des dotter Hejdi til Gemål för sin äldste son
Sigurlami, tillika med wakra provincier til förlä-
ning. Gylse kunde så mycket mindre neka härtil,
som han hade inga manliga arfwingar (hwilka ofta
M tryta

tryta i Monogyniska familjer) och således borde betänka sina döttrars bästa, hvilka han trodde sig ej bättre kunna gifva, än med Odens söner, hvilket och hade sin rättighet: utom det var ju Oden det alltför fåre wän, och Gylfe däremot wänkär. På Swerige kunde Oden ännu icke fåsta någon upmärksamhet, såsom det var et ofruktbart och til största delen obrukat land: utan wände fast helre sine tankar til Tyskland, såsom frugtbarare, och hwarest han hade goda wänner, som kunde hjälpa honom emot det arffjender de Romare. Han for dit genom Pälén, (som jag menar) war lyflig och fick där tre sine söner öfvermåttan wäl forade uti Saren, Franken och Westphalen. Til at drifwa igenom så många stora Saker, fodrades tid; därför drögde och Oden länge uti Tyskland, och sedan det affigter där wore mognade och werkstälte, wände han sig norr ut, kom til Danmark, och insatte därstädes sin son Sköld, hvilken han gifte med sin gode broder Gylfes yngsta dotter Gefion. Härwid är at märka, at Danmark, efter Cimbrernas uttag, länge låg öde, til det åter något före Oden blef uptaget af Göther, under en Höfdinge Berichs eller Erics anförande; om hvilken den gamla wisan sjunges, at han war den förste som plögde, eller inbragte åkerbruk i Witalum; ty förut lefde folket här uti nordén, endast af fiskeri, Fytter, och någon boskaps Fötsel. I medeltid fick Jutland, i ställe för sit Cimbriska et Gøthiskt namn, och Gylfe godt anspråk därpå, såsom öfverherre öfwer et Swenskt Nybygge. Därföre kunde han och därmed förlåna sin måg utan gensägelse.

Jag

Jag sade, at Oden kom til Danmark: han bodde och en tid lång i Odensjö på Fyen, hwarest honom är 346 wid pass, som jag tycker likt wara, et sålsamt äfventyr hände. Den Syriské läraren Audacus eller Badius, hwars efterträdare kallas Odianer eller Badianer (de wore Anthropomorphiter) hade under Odens wistande i Tyskland och Danmark, infunnet sig i Sverige, och där prädikaf den Christina läran; men blef därifrån fördrifwen, då han flydde öfwer til Danmark och Fyen, och där träfsade Oden eller Boden, som utlänningarne kalla honom. Här råfades således två Odiner (hwaraf den ene gemenligen kallas Mitoden) och två Theologer, men af olika grundsatser: ty då den ene hölt en försäkt Christum för Gud, gick den andre sjelf hafwande med Gudatankar. Det war således icke underligt, at de icke uti sina disputer kunde komma öfwerens, eller til någon Syncretismus. An mindre underligt, at Audacus blef, såsom en kåttare, af sin mäktige Antagonist af daga tagen. Oden blef därpå af Gylfe buden til Sverige, at där af taga och behålla, hwad som honom bäst likade. Den förre, som altid war sårdig at tjena sin wän, lydde och det röst i detta målet; och som han ännu hade äminstone två oförsörjde Prinsar, Seminger och Yngwe; så gaf han den förre Norrige, och den senare Sverige, til at på wist sätt råda öfwer: doch blefwo desse Prinsar flätare försörjde, än deras äldre bröder. Omfider dog Oden i Sigfuma wid år 350. Min läsare! detta är det begrep, jag kunnat tills widare af historierne, m. m. göra mig

M 2

om

om Odens flygt ifrån Afgård, och ankomst til Sverige: jag wil ingalunda tråta med dig om des righet; utan helre lemna dig frihet, at där af taga och förfasta, hwad dig behagar; doch tideräkningen of Fadd. I medertid war säkert Oden en af de alvaförste männer; och den förunderligaste segrare, som werlden någonsin sedt. Ty när andre store Inkrätare, för at wiinna föga annat än ödemarker, förgöra millioner folk med swårdsågg, finner man icke at en enda människa fatt lifwet til hela tiden, då Oden lade norra werlden under sin Famille. Rart, om icke det endaste, exempel i alla tiders historier!

(Ännu wäntas någon fortsättning af et så stridigt och närörande ämne.)

Fortsättning, om Drottning Christina.

Den Apostoliske Gesantens fordran.

Churu wäl denna sak wid ljusan dag och i Ryrkones närwarelse och åsyn förättas, så at, om des kraft och valeur, als intet twiswel wara kan; kallat jag doch til öfwerflöd, så wäl den närwarande Stormåktige Hertigen, som ock den Catholiske Konungens Gesant, til witne; begärandes at de denna tros bekännele med deras handskrift bekräfta wille; på det så wäl den Apostoliske stolen, som förnämligast wære käre efterkommande, må i ewighet, förmedelst så ansenliga witnessmål, om denna handelens sansfärdighet försäkrade warda.

Ge

Gesantens tal, då han til hennes Maj: öfwerlämnade den Catholiske tros bekännele, at upläsa:

Detta är den wanliga och af ålder brukeliga tros bekänneles Formula, som den H. Romerska Ryrkan brukar; tåckes för den skul den Stormåktige Drottning densamma, här uti min och witnens närwaro, med klar röst, tydeligen och förståndeligen upläsa, och sedan med sit Kongliga namns underskrifswande bekräfta, hwilket ock Drottningen gjorde som följere:

1. Artic.

Jag Christina bekänner och tror af alt hjerta samt och synnerligen alt det, som i den H. tros begripet är, hwilket den H. Romerska Ryrko således brukar.

2. Artic.

Jag tror på en Gud, en alsmågtigan Fader &c.

3. Artic.

Jag tror ock stadeliga, och antager de H. Apostlars och den Catholiske Ryrkones lära, ordningar och stadgar, fast än de i Biblen icke skulle wara beskrefne; och förstår den H. Skrift i det förstånd, som war Moder-kyrka, alt här til haf, ännu hafwer och här efter behållandes warder. Aldenstund hånne af war käre Herre Christo befalt är, den H. Skrifts rätta förstånd och utläggning ifrån den falska at åtskila.

4. Artic.

Jag tror ena H. almänneliga eller Catholiske och Apostoliske Ryrko; et dop til syndernas förlåtele.

5. Artic.

Jag wil ock altid den H. Skrift, efter de H. Fäders enhälliga utläggning förstå och antaga.

6. Artic.

Jag tror och bekänner 7 höga Heliga, sanna och rätta, den Nya Lagens eller Testamenters Sacrament af vår HErra Christo insatte, och det mänsfeliga släktet ganska nyttige; ehuru wäl icke alla äro hwar och en människja af nöden till saligheten; såsom, Döpet, Confirmation eller Bekräftelsen, Altarens Sacrament, Barringen, yttersta Smörjelsen, Prästwigningen och Ägenskapet, utaf hvilka: Döpet, Bekräftelsen och Prästwigningen, utan största Guds lastande icke kunna åter å nyo antagne warda.

7. Artic.

Jag håller och för godt, och antager de insatte bruk och ceremonier, hvilka den H. sanna Kyrkan wid högstbemänte Sacramenters utdelande och för rättande brukar. Deslikes tror jag samt och i synnerhet, alt hwad om arssynden och rättfärdiggörelsen, uti det almånna Evidentiska mötet förklarar och beslutet är at tro.

8. Artic.

Jag tror och, at i den H. Måsan, warder HErranom Gudi ofrat, et sant och egentligt Försonings offer, för lefwande och döda. Och at i det högwärdiga Altarens Sacrament är sansfärdig lefamen och blod, med wärs HErras Jesu Christi själ och Gudom, och at bröddets hela Substans förbytt och förwandlad warder, hwilken förvandling, den H. Catholska Kyrkan, kallar Transsubstantiationem, eller den ena warelsens förvandling uti den andra.

9. Artic.

Jag tror och at Christus hel och hållen och oför-

föru-

söndrad, och hans lefamens sanna Sacrament, under den ene delen, frugtbarligen åtnjuten och saligen annamad warder. (Nesten härnäst.)

Bitterlekar *.

En ser man gamle Swears blod
Helt warm i barnens ådror wara.
En går et Gøthiskt hjeltemod
Igenom aldrastörsta fara.
En sjunger Timmen i sin led,
Och köper glad en blodig åra,
At hjeltenamnet wärdigt bära,
På sine gamle Fäders seb.

Rom du som utaf galla drifs,
At stöta Swenska namnets heder!
Det största prof, som nånsin gifs,
At afund blott dit gift bereder,
Skal målas af en ringa hand;
Och fast ån jag har matta färgor;
Skal du doch prisa Swenska wärjor
Wid Anklam och wid Wilsmanstrand.

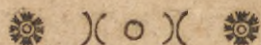
Et Wilsmanstrand är kunnigt nog;
En Swensk mot tio spånde bälte,
Och om han stönt i elden dog;
Förtjente han doch namn af hjelte.

M 4

Fast

* Det gläder mig, at den Poetiske Anden kommet åter. När wåre Soldater blifwa Achiller, äro wåre Poeter billigt åfvenså många Homerer.

Dum facit ingenium miles, parianus Achilli,
Imus uti Vatum primus Homerus erit.

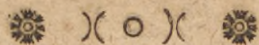

Fast lyckan här blef intet wår;
Så blef doch åran på wår sida.
Det är ej Swenskers sed at lida
I hånne aldraminsta står.

Jag glömmet detta doch med flit;
Wid Anklam lyser fram den åra,
Som alltid fölgt en Swensker plit,
Då grannar welat den beswåra.
På många ställen fattes an
Wårt folk förlaget i flere hopar;
Et hjerta doch hos alla ropar:
Up, bröder, alle som en man!

Här fans uti en Swensker arm
Mer styrka än wår owån tänkte.
Här blef den kalla lusten warm;
I hårda eldar ständigt blånkte,
Dch förde utur tränga hwall
De tyngder som ock murar krossa,
Dch jorden, liksom flut af frossa,
Wid hettan likwål häftigt stalf.

Wår owån narrad i sit hopp
Sig håpen uti Anklam kastar.
En liten modig Swensker tropp
Sig efter genom porten hastar.
Om hetta däruti war full,
At han slapp undan hälsten munder;
Han bröt doch genom alla hinder
Dch kom tillbaka årosfull.

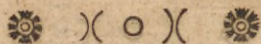

At en så liten hjelte-floek
Kan ut så många armar rycka
En General med wåld och poek;
Det torde mången falla lycka.
Jag lemna lyckan hånnes del;
Men hade mod hos Swenske knekten
Til minsta prick ej fulgjort pligten;
Så torde lyckan slaget sel.

At lyckan inga hjeltar gör;
I år esterwerlden säkert undra,
När hon en gång berättas hör:
At tretti mån mot fyra hundra
Så hårda slångar delte ut,
Så oförsagda hjertan hade;
At de ej wapnen nedelade,
För'n lifwet jämwål hade flut.

Jag borde nämna en och hwar,
Som waret Swenskt til namn och hjerta;
Men såsom afund intet har,
Hwarmed han deras namn kan swårta,
Dch åran gör sin sak allen;
I wil jag ingen af dem nämna,
Men fort och godt min tanke lemna:
De wore hjeltar hwar och en.

Wår skyldighet, som Swenske män,
I den at wåre bröder åra;
De dra den tunga bördan ån,
Som wi gemensamt borde båra.

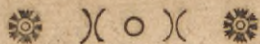
Wår ömhet tål ej något fel;
Wi dele gerna deras möda,
Och förge när wi se dem blöda;
Ty uti åran ta wi del.

Wi tacke för hwar dropa blod,
Som har til Rikets heder runnet;
Det önnar at så dyrbar flod
Ur den hwar i wi seger wunnet.
Det är oß doch en ljustig tröst:
At de ha öfwertygat werlden,
At ån är ståt i Swenske swården,
Och mod i wåre Swears bröst.

• • •

Lärda Nyheter.

Paris. Dhoury hafwer låtet uplägga en afhandling om wattukoppor år 1759. Denna sjukdom är efter beskrifning et critiskt utslag af wattenagtiga blåsor, som efter en feberdag wisa sig, och 3de dagen därefter läkas, utan at förut hafwa sadt något war. Bidus Bidius är den förste, som skilt desse Christaliske blåsor, ifrån de rätta kopporne. Niderius har ock talat något om dessa wattukoppor. Chesneau kallar dem vågta koppor, och har först annärft, at de äro högre och bredare, ån de rätta kopporna. I Tyfland kallas de säre-koppor, eller wilba barnkoppor, hwilket sista namn Zvinger gifwet dem, som ock bäst beskrifwet dem, efter han hade den åran, at wara uti Basel, då de grasserade där

dår såsom en farsot. Han säger, at de äro med en genom skinande wasla upfylte, och med en, stundom klar, stundom mörkröd ring omgifne, som förorsakar kllande. De hafwa i följe med sig en dagsfeber; watnet dunstar antingen ut, eller ock rinner det bort, sedan blåsorne öppnat sig.

Författaren förlifnar på et artigt sätt dessa vågta koppor och annat utslag, med swampar, mossar m. m. som wåra på andra örter, och på et wist sätt kunna anses, såsom et utslag eller sjukdom hos örter; men äro doch sselfwa intet annat ån örter eller wårter. Angående curen mot dessa koppor, så råder Autor ifrån åderlåtning; men sedan utslaget är skedd, styrker han til purgationer.

• • •

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Nyttmästaren, Herr Baron von Kaulbars, ifrån Pommern, Observatorn i Lund, Herr Magister Skenmark, och Studenten, Herr Andreas Lidtgren: åfwen Commministern i Solberga, Herr Magister Runell, Handelsmannen Herr Thomas Beurts, och Gustaf Wickenberg ifrån Christianstad; item Borgaren Jonas Budström ifrån Lasholm, och Landskamreraren Herr Anders Otto Lauren

lauren ifrån Wennerberg; at ej förtiga Herrar Capitainerne, Hård och Stålhanske, samt Handelsmännen Samuel Bruhn och Bagge från Uddevalla.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 19 Martii.

London	-	-	67 $\frac{1}{2}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	62 $\frac{1}{4}$	-	-	M:f R:mt.
Hamburg	-	-	61 $\frac{1}{4}$	-	-	M:f R:mt.

Små Kyrko-tidningar.

Prädikanter. I morgon uti Swenska Församlingen i Högmessan, Adjuncten, Herr Magister Arendt Grimberg. I Tyska Församlingen uti Högmessan, Pastoren Herr Magister Hempel. I Kronhus-Församlingen uti Högmessan, Regiments-Pastoren Herr Anton Grimbeck.

I Swenska Församlingen äro, från den 13 till den 20 dennes, födde 2 Gossbarn: Döde hustru Ingeborg Swens-dotter, 100 år gammal, och Åkare-Drengen Håkan Swensson, af mageres; Skräddaren Måster Niclas Wises hustru, af lungfot; och en Gosse af koppor.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn:

Den 16 dennes begrofs uti Idala socken mannen, Jon Olofsson wid lilla Brå, uti sit 108 år, til börden Norst, och född uti Christiania 1652. Under

Ro-

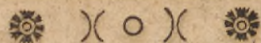
Ronung Christian V. regering antogs han i frigs-tjenst 1674, och tjente i Norge til 1690, kom sedan öfwer til Sverige, och begaf sig uti samma rikets tjenst, uti hwilken han förblef til 1719. Han har waret 2ne gånger gift; då han wigdes med senare hustru, war han 95 år; med hånne skal han afslat en son, som än lefwer. Under hela sin lifstid har han aldrig waret sjuk, förän dessa sista 8 wecker, utan waret dageligen ute. Han lefde och dog med alla sina år en tiggare.

A . . .

Meteorologiska Rön ifrån Balda,

Februarius. Den 1. 3. 23. Therm. 7 grader, vinden N. N. O. lusten: klar, kall. Den 2. 6. 20. 21. Th. 8 gr. N. W. och N. O. mulen, halfstorm. Den 4. 18. 19. 22. Th. 9 gr. W. S. W. och N. O. dimba och solsten. Den 5. 16. Th. 10 gr. W. N. W. strömoln, storm, snö. Den 7. 15. Th. 11 gr. S. W. och N. W. mildt och kalt til flittes. Den 8. 14. Th. 12 gr. S. S. W. mulen, regn. Den 17. 24. 26. 27. Th. 13 gr. W. S. W. halfklar, snö, regn, och håttigt yrwäder den 24, lika som i Januarii samma dato, doch ej så kalt. Den 25. 28. 29. Th. 15 gr. W. S. W. och N. N. O. strömoln. Den 9. 10. 11. 12. 13. Th. 16 gr. Imellan W. och S. regn och mycken blåst.

Landmännen, som här på många ställen suckat öfwer sit lilla foder-förråd, hafwer tykt, at bes-tävar blifwet bort-twättade igenom 9 märkliga regn-dagar i denna månaden; men Barometern och stog-bon-

bonden, som af ålder plågat utur skogen framwisa wäder-Propheetier, lofwa bågge två, at Peimula Weris gömmer sig än en tid.

En man ej långt härifrån, som framgifwet ofta inträffande wäderspådningar, igenom wissa kännemärken på skogen, berättade före Jul, at wi hade tvåanne wintrar i början af detta år at förwänta, och när wi den 9 dennes hade förste regndagen på detta året, sade han at då woro den förste winteren förbi; men så mycken snö, som wi före den dagen haft, så mycken läre wi så därtill, innan den sednare winteren slutas, hwilket tämmeligen träffat in.

Hjortberg.

Öfwer Jordbåfningen i Norden, den 22 Decemb. 1759.

Du store Himla Kong, som styrer Werldars lopp,
Och nåpser öfwerdåd, ja sträcf i oss injagar:

Jag kysser på dit ris, och wördar dina lagar:

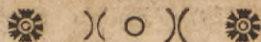
Men hwarför stakas doch en frusen jordekropp?

Jo, som wi äre barn af jorden, allas mor,
Och hånnes HErre har på oss förtörnad blifwet,
Så sinne wi, ty wärr, hur sorgen hånne drifwet,
At runka Huswudet för släget, som här bor.

V = ..

Korta Lärda Nyheter.

Lund. Academiiska wäldet är i år hos bågge Herrar Lidbeckarne, så wida Matheseos Professorn är Rector, och Blomster-Herren Decanus. Herr Professor Bildstein, hwilken aflade på sista Caroli dag Rectoratet, förer nu ordet i Theologiska Facul-

culteten, som Decanus p. t. Detta skal wäl betydta h. t. och tryckesetet bör ej tillskrifwas en lärare, som ser oförlitneligen wäl med förståndens ögon. Jag såg med begärlighet efter, om icke den nye Economiske Professorn, Herr Trojelius lofwat at låsa öfwer Hassel och Wide, (ty tunnor och tunneband äro oundärlige) men förgåfwas. Det är för flera orsaker angeläget, at dessa föreläsningar hållas på Swenska.

En Skål.

At le åt prat, och göra rätt,
Med helig wördnad för wår Herre,
Och skyldig agtning för de smärre,
Det är och blir mit lefnadsätt.

Kundgörelser.

Godt Hwetemjöl fins hos Herr Handelsmannen Anders Hjörnberg: och Herr Sponseker anmäler äter i år goda, färsta och oförfalskade Trågårdsfrö, samt Urter och Bönor, jämte Blomster-lökar af Tacetter och Tulipaner, som lysa af allehanda wästra färgor, til hundrade tals at försätta i blomster-quarter.

Goda friska ostron finnas äter hos Herr Mittau, boende wid westra Hamnen och Repare-banen. Hundradet kostar 3 Dal. och 16 öre S:mt.

På Tre Kemare finnes samma läckerhet.

En brun Klippare, 4 år gammal, är til salu hos Herr Contrefajaren Anders Bergius. Om köparen så åstundar, blifwer Hästen framfödd i år.

En wacker Fransösk Ode öfwer kriget, med en lyckelig och wäl träffad öfwerfättning, är nyligen af

af Trycket utkommen, och finnes hos Bokbindar-
ne, Winberg och Ahlgren, at förtiga flera ställen.
Exemplaret, bestående af 2 ark, säljes på Trykpa-
per för 6 öre Smt.

Dehutan kommer i desse dagar ut en leswernes-
Beskrifning, öfwer den bekante Doctorn och Dom-
Prosten Swift, öfwerfadt ifrån Angelstan, och kostar
3 öre Smt. Herr Magistern och Vice Directeuren
Nyren är författare til bägge dessa arbeten, som
ej kunnat beqwämligen rymmas i Magasinet.

Andra delen af samling utaf äldre och nyare Rön i
Landehushållningen, et arbete, som Kongl. Secretera-
ren Nördenshygt, och ej Secreteraren Segercrona,
utgifwer, är redan färdigt at uttagas i Svætholm-

Ustian för första dragningen af Hospitals-lotte-
riet, finnes hos Boktryckaren länge til köps för 2
stycker; winsterna utbetalas hos Herr Carl Habicht
om föremiddagarne från kl. 8. til 10.

Lötsedlar för andra dragningen finnas hos samme
Handelsman, samt Herr Lundwall wid östra hamnen,
och uti Herr Casseuren Buss's Contoir på Nådhuset.

En Dreng ästundar resekamerat til Lund, hwar-
om underrättelse fås hos Tygskrifwaren Åkerman.

Rättelser.

I förra Weckobladet hafwa några fel insmugel-
fig. Sidan 167, r. 13 står: men slutet blef-
läs: hon sade siff. På samma sida, r. 28 står
et halft: läs et och et halft. Sidan 168. r.
29 står Zolsfenio: läs Zolfsenio. Sidan 176.
r. 10 står Bok- och Naturalie-samling: läs
Konst- och re.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 29 Martii 1760.

Min Herre,

Jag kan ej billiga den utlåtelsen, hwilken Herr
Z* nyligen sålde, då wi gemensamt hedra-
des af min Herres sällskap. Samtalet hwälfdes
den gången in på Prester, och Herr Z* mödade sig
säfängt, at reta oss i lärda harnest. Men det är
lätt at bibehålla en anständig köld, äfwen midt i
striden, då fiendens wapen sakna den omisteliga
egenskapen, at wara fruktanswärda. Ut hwad
han i ostädad ordning hant at framsöra, tjente en-
dast at röja en orimelig nit, uptånd af fördomar
emot ståndet. Men det är gammalt, at jorden
suckar under en börda af Presthatare. Jag wör-
dar utom andre synnerligen en afleden ämbetsman,
som andast i werlden, blott för at wara nyttig.
Det är sant, at Ribbersman, Bonde, Prest och
Borgare, (kan jag icke lägga Krigsman til?) gör
alt hwad han bör, då han jämte sit besträmjar sit
samhälles bästa. Doch påstår jag, at en med til-
börliga egenskaper utrustad Prestman går längre
mot